

Accepted Manuscript

Accepted Manuscript (Uncorrected Proof)

Title: **Structural Relations for Controlling Coach Behavior, Mental Toughness and Sports progress**

Authors: B. Arbab ¹, M. Vaez Mousavi ^{*}, S. Nasri, E. Nasiri

*Corresponding: Mohammad Vaez Mousavi, Professor at Imam Husain University, Tehran, Iran.

To appear in: **Sport Psychology**

This is a “Just Accepted” manuscript, which has been examined by the peer-review process and has been accepted for publication. A “Just Accepted” manuscript is published online shortly after its acceptance, which is prior to technical editing and formatting and author proofing. Journal of Sport Psychology provides “Just Accepted” as an optional service which allows authors to make their results available to the research community as soon as possible after acceptance. After a manuscript has been technically edited and formatted, it will be removed from the “Just Accepted” Website and published as a published article. Please note that technical editing may introduce minor changes to the manuscript text and/or graphics which may affect the content, and all legal disclaimers that apply to the journal pertain.

نسخه پذیرفته شده پیش از انتشار

عنوان: مدل روابط ساختاری رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی و پیشرفت ورزشی در بانوان کاراته‌کا

نویسندگان: بهناز ارباب^۱، سیدمحمد کاظم واعظ موسوی^۲، صادق نصری^۳، اسماعیل نصیری^۴

۱. دانشجوی دکتری تخصصی گروه رفتار حرکتی، دانشگاه آزا اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران ایران.

۲. استاد دانشگاه جامع امام حسین (ع)، تهران، ایران *

۳. دانشیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.

۴. استادیار دانشگاه شاهد، تهران ایران.

*نویسنده مسئول: سید محمد کاظم واعظ موسوی

نشریه: روان‌شناسی ورزش

این نسخه «پذیرفته شده پیش از انتشار» مقاله است که پس از طی فرآیند داوری، برای چاپ، قابل پذیرش تشخیص داده شده است. این نسخه در مدت کوتاهی پس از اعلام پذیرش به صورت آنلاین و قبل از فرآیند ویراستاری منتشر می‌شود. نشریه روان‌شناسی ورزش گزینۀ «پذیرفته شده پیش از انتشار» را به عنوان خدمتی به نویسندگان ارائه می‌دهد تا نتایج آنها در سریع‌ترین زمان ممکن پس از پذیرش برای جامعه علمی در دسترس باشد. پس از آنکه مقاله‌ای فرآیند آماده‌سازی و انتشار نهایی را طی می‌کند، از نسخه «پذیرفته شده پیش از انتشار» خارج و در یک شماره مشخص در وبسایت نشریه منتشر می‌شود. شایان ذکر است صفحه‌آرایی و ویراستاری فنی باعث ایجاد تغییرات صوری در متن مقاله می‌شود که ممکن است بر محتوای آن تأثیر بگذارد و این امر از حیطه مسئولیت دفتر نشریه خارج است.

Abstract

Objective: The aim of the present study was to determine the Model of Structural Relations for Controlling Coach Behavior, Mental Toughness and Sports progress in Women's Karate Ka.

Methods: This is descriptive and correlational study with the type of structural equation modeling in which 298 Karate Ka women aged 15 to 19 years old who have worked in the field for more than two years, Completed the Bartholomew Controlling Coach Behavior Scale and the Mousavi & Vaez Mousavi Sport Success Scale and also the Golby & Shird Sports Mental Toughness questionnaire. The analysis of data with using the SPSS software, and for structural equations modeling (SEM) with the Smart pls software has been used.

Results: The results showed that the model has a good fit. According to the results, the controlling coach behavior has a negative effect on Sports progress of karate women. Also, controlling coach behavior had a direct negative effect on mental toughness. In addition, mental toughness has had a direct positive effect on Sports progress of karate women. Lastly, controlling coach behavior, mediated by mental toughness, had an indirect effect on Sports progress.

Conclusion: Trainers' attitude and behavior towards their athletes not only influences their Sports progress but also affects their mental toughness.

Keywords: Structural Equations, Rewards, Intimidation, Negative Conditional Regard, Personal Control

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر، تعیین مدل روابط ساختاری رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی و پیشرفت ورزشی در بانوان کاراته‌کا بود.

روش‌ها: پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و از روش مدل‌یابی روابط ساختاری استفاده شد که در آن ۲۹۸ نفر از بانوان کاراته‌کا با دامنه سنی ۱۵ تا ۱۹ سال که بیش از دو سال در این رشته فعالیت داشتند پرسشنامه رفتار کنترلی مربی بارثلومو و همکاران (۲۰۱۰)، پرسشنامه موفقیت ورزشی واعظ موسوی و موسوی (۲۰۱۵) و پرسشنامه استحکام ذهنی ورزشی گلبی و شیرد (۲۰۰۹) را تکمیل کردند. برای تحلیل داده‌ها و مدل‌یابی از نرم‌افزارهای SPSS و Smart PLS استفاده شد. **نتایج:** نتایج نشان داد که مدل از برازش مناسبی برخوردار است. بر اساس نتایج بدست آمده رفتار کنترلی مربی بر پیشرفت ورزشی بانوان کاراته‌کا اثر مستقیم منفی دارد. همچنین رفتار کنترلی مربی بر استحکام ذهنی اثر مستقیم منفی داشت. علاوه بر این، استحکام ذهنی بر پیشرفت ورزشی بانوان کاراته‌کا اثر مستقیم مثبت داشته است و در نهایت، رفتار کنترلی مربی با میانجیگری استحکام ذهنی بر پیشرفت ورزشی اثر غیرمستقیم داشت. **نتیجه‌گیری:** بنابراین نوع برخورد و رفتار مربیان نسبت به ورزشکاران خود نه تنها در پیشرفت ورزشی آنان تاثیرگذار می‌باشد بلکه روی استحکام ذهنی نیز اثر گذار می‌باشد. **واژه‌های کلیدی:** معادلات ساختاری، پاداش، تهدید، کنترل شخصی، ملاحظات مشروط منفی.

مقدمه

یکی از اهداف مطرح در زندگی ورزشکاران، پیشرفت ورزشی است که کسب آن متکی به عوامل متعددی می‌باشد (۱). مطالعات مربوط نشان می‌دهد که عوامل زیادی در پیشرفت ورزشی ورزشکاران نقش دارد این عوامل شامل: تمرین، آموزش، توانایی درونی، سن، مهارت های روانشناختی، تعهد و لذت بردن از ورزش می باشد. پیشرفت ورزشی فرایند یادگیری فعالی است که در اثر تمرین هدفمند و بهبود مهارت‌های ضروری برای رسیدن به سطح بالای عملکرد ورزشی بدست می‌آید در واقع، عملکرد مطلوب در ورزش حاصل ترکیبی از توانایی های فنی (تکنیکی و تاکتیکی)، جسمانی (قدرت، سرعت و غیره) و روانی (تمرکز، اعتماد به نفس، مهار اضطراب و غیره) می باشد (۲). تلاش و موفقیت هر ورزشکار برای عملکرد بهینه به میزان انگیزه وی برای پیشرفت و موفقیت بستگی دارد (۳). کارکرد و پیشرفت ورزشی به طور منفی تحت تأثیر عواملی مانند مرتکب خطا شدن، تحمل درد و ناراحتی، شاهد تقلب رقیب بودن، اختلال گرفتن از داور یا تنبیه توسط مربی می باشد (۴). نحوه ارتباط مربی با ورزشکاران فاکتور مهمی است که می تواند پیشرفت، موفقیت و یا شکست یک تیم را تحت تأثیر خود قرار دهد (۵). به نظر می‌رسد که سبک مربی در ایجاد یا کاهش انگیزش پیشرفت مؤثر باشد (۳).

مربیان جایگاه والایی در برنامه های ورزشی دارند و نقش آنان به حدی مهم است که محور اصلی و سکاندار تیم های ورزشی تلقی می شوند (۶). مربیان با اتکا به دانش، تجربیات و اطلاعات خویش در جهت رساندن ورزشکار به سکوی افتخار نقش اصلی را ایفا می کنند آنها در توسعه و پیشرفت بازیکنان نقش حیاتی دارند و بازیکنان را با مهارت ها و دانش مورد نیاز آشنا می کنند و موجب موفقیت آنها در ورزش می شوند. همچنین، از بین عوامل اثرگذار زمینه‌ی اجتماعی، مربی بیشترین تاثیر را در شکل‌گیری انگیزش و تجارب روانشناختی دارد (۷). تعامل مربیان و ورزشکاران همیشه به عنوان عاملی تعیین کننده در عملکرد ورزشی مورد توجه بوده است (۸) و رفتار مربیان بیشترین تأثیر را بر رفتار شرکت کنندگان در ورزش دارد (۹). رفتارهای مربی می تواند بر ادراک، انگیزه، نگرش‌ها و رفتارهای ورزشکاران به طور مستقیم یا غیر مستقیم تأثیر بگذارد (۱۰). برخی از رفتارهای مربی ممکن است به کاهش اضطراب، افزایش اعتماد به نفس و تمایل به ادامه مشارکت در ورزش و توسعه مهارت‌ها منجر شود (۱۱) و برخی رفتارها نیز موجب عصبانیت، پراکندگی در تیم و بی انگیزگی ورزشکاران شود (۱۲). پژوهش های مختلف با بررسی نقش ادراک ورزشکاران از اثربخشی مربیگری، بر اهمیت این موضوع تأکید بسیار کرده اند و بیان کرده اند که درک ورزشکار از رفتار مربی بر تداوم یا خروج از فعالیت ورزشی اثرگذار است (۱۳). برخی یافته ها بیانگر آن است که رفتار کنترلی مربی ممکن است به پیامدهای رفتاری و خلقی در ورزشکاران منجر شود (۱۴). بارثلومو^۲ و همکاران (۱۵) بیان کردند در محیط کنترل کننده، مربی ممکن است به نظرات بازیکنان اهمیت ندهد، از پاداش برای انگیزه دادن استفاده کند و اگر انتظارات مربی برآورده نشود، به بازیکن بی توجه باشد. گولد و همکاران (۱۹۹۹) در تحقیق خود با عنوان "ارزیابی استراتژیهای اثر گذار بر عملکرد ورزشکاران" اظهار کردند که مربیان یکی از مهمترین عوامل پیشرفت و موفقیت ورزشی میباشند (۱۶). سوتریادو (۲۰۰۹) بیان می کند که مربیان قلب و روح ورزش قهرمانی هستند (۱۷). اولیور، هاردی و مارکلند (۲۰۱۰) گزارش کردند که رفتارهای مربی می تواند متغیرهایی نظیر انگیزش، مقابله با استرس، تعهد، تمرکز، اهداف پیشرفت و رفتارهای منفی ورزشکار نخبه را تحت تأثیر قرار دهد (۱۸). جرشون، جرشگورن و اکلوند (۲۰۱۱) گزارش کردند که رفتارهای ادراک شده ورزشکاران از سوی مربیان بر جو انگیزشی، اهداف پیشرفت و عملکرد ورزشکاران جوان اثر گذار است (۱۹). ویکر و همکاران (۲۰۱۲) استفاده از مربیان و روانشناسان در کنار تیم ها را مهمترین عوامل موفقیت در بازیهای

المپیک معرفی کردند (۲۰). حسینی (۱۳۹۲)، در تعیین ارتباط ادراک رفتارهای مربیان با اهداف پیشرفت و رضایت مندی بسکتبالیست های زن نخبه نشان داد رفتارهای مربیان عاملی مهم و تعیین کننده در اهداف پیشرفت و رضایت مندی بازیکنان است (۲۱). همچنین پرینز و همکاران (۲۰۱۳) عامل مربیگری را از شاخصهای اثر گذار بر موفقیت ورزش ملی بیان کردند (۲۲). منصف و همکاران (۱۳۹۳)، در تحقیقی، نشان داد رفتار مربی بیشترین اثر را بر موفقیت ورزشی دارد (۲۳). کایسا و همکاران (۲۰۱۵) اثر رفتار کنترلی مربی بر نیازهای روانشناختی و انگیزه ورزشکاران را مورد پژوهش قرار دادند. نتایج نشان داد گروه سنی جوان، کنترل شخصی بیش از حد مربی و گروه سنی نوجوان، پاداشی که از مربی بدلیل شایستگی خود دریافت کرده بودند را عاملی برای موفقیت خود می دانستند. ورزشکاران برنده و بازنده رفتارهای مربیان را بطور متفاوت می پذیرند (۲۴).

از طرفی عملکرد و پیشرفت ورزشی از متغیرهایی است که تحت تأثیر مسائل روان شناختی ورزشکاران قرار می گیرد. در سطوح بالای رقابتی جایی که آمادگی جسمانی ورزشکار به بالاترین میزان میرسد، عوامل روانی هستند که نقش تعیین کننده ای در موفقیت ورزشکاران ایفا می کنند (۲۵). یکی از عوامل روانی بسیار مهم در تعیین موفقیت و پیشرفت ورزشکاران، استحکام ذهنی^۱ است. استحکام ذهنی، توانایی مقابله با فشارها و سختیها، عبور از موانع و شکست ها، تمرکز بر هدف، حفظ و کسب آرامش پس از شکست و اجرای با ثبات در سطوح بالای رقابتی تعریف شده است. به عبارت دیگر، استحکام ذهنی، مهارتی است که ورزشکاران را قدرتمند کرده و سبب می شود در موقعیت های دشوار و پر فشار، موفق عمل کنند (۲۶). تحقیقات اولیه نشان می دهد که استحکام ذهنی ممکن است به کاهش اثرات ناسازگارانه و کنترل سبک های انگیزشی کمک کند. ورزشکاران دارای استحکام ذهنی می توانند شانس پیشرفت و موفقیت خود را در رقابت های ورزشی افزایش دهند (۲۷).

مطالعه تریسی و همکاران (۲۰۰۶)، نیز نشان داد که استحکام ذهنی از اصلی ترین عوامل روانشناختی تأثیرگذار در عملکرد ورزشی کیک بوکسورها از دیدگاه ورزشکاران نخبه این ورزش می باشد علاوه بر این، ورزشکاران حرفه ای کیک بوکس استحکام ذهنی را یکی از عوامل اصلی برای موفقیت در رشته ورزشی خود اظهار نمودند (۲۸). نتایج مطالعه خان و روی (۲۰۰۷) هم که با هدف کشف ارتباط بین استحکام ذهنی و موفقیت ورزشکاران در ورزشهای تیمی مختلف مالزی انجام شد، نشان داد که ورزشکاران با استحکام ذهنی بالاتر، احتمال انتخاب شان برای تیم بیشتر خواهد بود (۲۹). قاسمی و همکاران (۲۰۱۲)، نتایج نشان دادند که استحکام ذهنی به تنهایی در پیشرفت و موفقیت ورزشی نقش ندارد و عوامل دیگری تأثیرگذار هستند. عواملی از جمله رفتار مربی، آموزش، مسائل فرهنگی و مهارت های روانی به عنوان متغیرهای بالقوه موثر بر موفقیت ورزشی می باشند (۳۰). حسن پور و همکاران، (۱۳۹۵) در تحقیقی نشان دادند ورزشکاران با استفاده از مهارت های روانی همچون استحکام ذهنی می توانند شانس پیشرفت و موفقیت خود را در رقابت های ورزشی افزایش دهند (۲۷). نیولند و همکاران (۲۰۱۳)، نشان داد که ارتباط مثبت بین استحکام ذهنی با عملکرد ورزشی بازیکنان بسکتبال وجود دارد (۳۱). علاوه بر این، نتایج مطالعه رینر و همکاران (۲۰۱۴)، در بررسی سرسختی ذهنی و استحکام ذهنی در بازیکنان حرفه ای فوتبال نشان دادند بین استحکام ذهنی و پیشرفت ورزشی بازیکنان فوتبال ارتباط مثبت وجود دارد و فوتبالیست هایی تیم ملی از امتیازات استحکام ذهنی بالاتری نسبت به بازیکنان بین المللی به دست آوردند

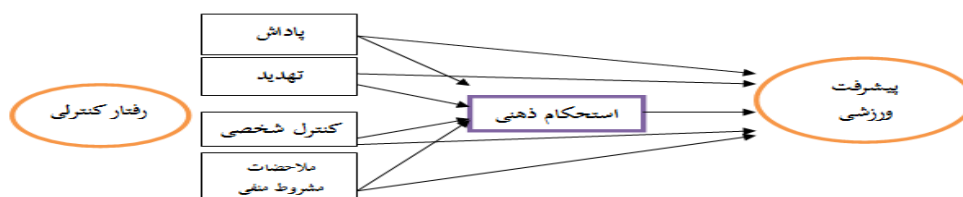
گوکیاردی و همکاران (۲۰۱۴)، رفتار کنترلی مربی بر ورزشکاران نوجوان نتبال و نقش حمایتی استحکام ذهنی مورد بررسی قرار دادند نتایج نشان داد که رفتار کنترلی مربیان با تجارب زندگی و یادگیری ارتباط معکوس داشتند. استحکام ذهنی با تجربیات روان شناختی، بعد شکوفایی ارتباط مثبت دارد و استحکام ذهنی اثر روش رفتار کنترلی مربی را بر یادگیری تعدیل

می کند (۳۲). مرادی و همکاران (۱۳۹۸)، ارتباط سبک مربی و استحکام ذهنی ورزشکاران برخوردار را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد سبک مربی میزان استحکام ذهنی ورزشکاران را پیش بینی می کند و نحوه ارتباط مربی از عوامل مهم در رشد استحکام ذهنی ورزشکاران می باشد (۳۳). با توجه به نتایج تحقیقات فوق، استحکام ذهنی در ورزشکار باعث می شود تا وی بهتر از حریفان خود با نیازهای محیطی (رقابت، تمرین و زندگی) مقابله کند و دارای ثبات، و در مقایسه با حریفان خود فردی متمرکز، دارای اعتماد به نفس، مصمم و دارای کنترل در موقعیت فشار، کنترل تفکرات و احساسات، مدیریت در مواقع بحرانی و کسب موفقیت از زمره این موارد است.

امروزه و به خصوص در کشور ما مشاهده می شود تیم های ورزشی حتی با داشتن مربیان مجرب و بازیکنان نخبه نتوانسته اند عملکرد مناسبی را از خود نشان دهند. بسیاری از متخصصین در ورزش بر این باورند که اصل اساسی در کسب بهترین نتایج داشتن رابطه مؤثر با ورزشکار است. مربیان اغلب از عوامل تأثیرگذار بر عملکرد و پیشرفت ورزشکار بی اطلاعند. بی تردید عوامل زیادی در این زمینه دخالت دارند، که یکی از این عوامل می تواند عدم رابطه مناسب مربی با ورزشکار باشد گاهی عدم موفقیت ورزشکاران را می توان ناشی از هیجانات منفی دانست. ورزشکارانی که بسیار نگران موفق نشدن هستند تا مورد سرزنش مربی قرار نگیرند در عمل جهت گیری شکست را نشان می دهند (۱۶). بنابراین ورزشکاران نیاز به توانایی مقابله با فشارها، سختی ها، عبور از موانع و شکست ها، تمرکز بر هدف، حفظ و کسب آرامش پس از شکست، اجرای اثبات در سطوح بالای رقابتی دارند که تمام موارد مذکور با استحکام ذهنی ورزشکار در ارتباط است. همچنین استحکام ذهنی فرآیندی پیچیده است که تحت تأثیر ویژگی های شخصیتی، شرایط محیطی و حوادث بحرانی قرار می گیرد (۱۸) و به تنهایی در پیشرفت و موفقیت ورزشی نقش ندارد و عوامل دیگری در آن تأثیرگذار هستند. عواملی از جمله رفتار مربی، آموزش، مسائل فرهنگی و مهارت های روانی به عنوان متغیرهای مؤثر بر پیشرفت و موفقیت ورزشی می باشند (۳۰). وقتی ورزشکار تحت رفتارهای کنترلی شدید مربی قرار می گیرد یا ناراحت و مضطرب است، در این شرایط کارایی خود را از دست می دهد و موجب برهم زدن تمرکز ورزشکاران می شود و به دنبال آن می تواند ورزشکار را در معرض آسیب های جدی قرار دهد که این موضوع در دنیای ورزش بسیار حائز اهمیت است (۳۴). همچنین، استحکام ذهنی بعنوان یک متغیر میانجی چه میزان روی این ارتباط تأثیرگذار است نیاز به بررسی دارد.

بنابراین، با توجه به مطالب گفته شده و اهمیت رابطه مربی با ورزشکار و نقشی که می تواند در افزایش انگیزه پیشرفت و موفقیت ورزشکاران داشته باشد انجام چنین پژوهشی به مربیان در چگونگی ارتباط با ورزشکاران کمک می کند که یکی از عوامل مهم در پیشرفت ورزشی بازیکنان است و از آنجایی که رفتار کنترلی مربی ممکن است بر تمام ورزشکاران به طور مساوی تأثیرگذار نباشد بررسی و تمرکز روی استحکام ذهنی ورزشکاران به عنوان یک متغیر تفاوت های فردی که می تواند قدرت ارتباط بین رفتار کنترلی مربیان و پیامدهای مهم در ورزشکار را تغییر دهد امری ضروری است. از این جهت محقق در پی بررسی ارتباط بین رفتار مربیان و پیشرفت ورزشی با تاکید بر نقش میانجی استحکام ذهنی که از موثرترین فاکتورهای روانشناختی در انجام کارهای گروهی و انفرادی ورزشکاران می باشد بود تا مدلی پیشنهادی خود را در این پژوهش ارزیابی نماید. تحقیقات گذشته بیشتر ارتباط بین رفتار کنترلی مربی و عوامل روانشناختی را مورد بررسی قرار داده اند. اما مشخص نیست رفتار مربی تا چه حد بر پیشرفت و عملکرد ورزشکاران در ارتباط است و استحکام ذهنی بعنوان یکی از عوامل روانشناختی چه میزان با رفتار کنترلی مربی در ارتباط می باشد. از طرفی، بررسی همزمان رفتارهای مربی و ارتباط آن بر پیشرفت ورزشی با میانجی گری استحکام ذهنی در داخل کشور انجام نشده است. بنابراین، در این پژوهش روابط ساختاری بین متغیرهای پیش بین در قالب یک مدل علی مد نظر است و استحکام ذهنی بعنوان متغیر میانجی بین مولفه های رفتار

کنترلی مربی و پیشرفت ورزشی در نظر گرفته شده است. بنابراین هدف اساسی پژوهش حاضر مدل یابی روابط ساختاری رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی و پیشرفت ورزشی در بانوان کاراته‌کا بود. تا به این سوال پاسخ دهد آیا بین رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی و پیشرفت ورزشی بانوان کاراته‌کا رابطه وجود دارد؟

مدل پیشنهادی پژوهش

روش پژوهش

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی با استفاده از روش مدل یابی روابط ساختاری می‌باشد. روش گردآوری داده‌ها بصورت میدانی جمع‌آوری شد. رفتار کنترلی مربی بعنوان متغیر پیش‌بین و پیشرفت ورزشی بعنوان متغیر ملاک و استحکام ذهنی بعنوان متغیر میانجی می‌باشد.

نمونه‌های پژوهش

شرکت کنندگان پژوهش حاضر از بانوان کاراته‌کا از گروه سنی ۱۵ تا ۱۹ سال شهر تهران، در بهار سال ۹۸ که بیش از دو سال در این رشته فعالیت می‌کردند انتخاب شدند. بدلیل آنکه پژوهش حاضر از سری مطالعات تحلیل مسیر می‌باشد. جهت برآورد حجم نمونه کافی از روش تعیین حجم نمونه کلاین (۲۰۰۵) استفاده شد. طبق این روش، تعداد سوالات در ۲/۵ یا ۵ ضرب شد تا حداقل و حداکثر نمونه تعیین گردد. بنابراین بر اساس ملاک کلاین حداکثر تعداد شرکت کنندگان ۲۹۰ نفر و حداقل ۱۴۵ نفر می‌باشد. در این پژوهش ۳۲۵ نفر بر اساس روش نمونه‌گیری خوشه‌ای دو مرحله‌ای از باشگاه‌های دولتی و خصوصی در ۵ منطقه تهران؛ شمال، غرب، شرق، مرکز، جنوب انتخاب شدند تعداد افراد انتخابی در هر باشگاه تقریباً یکسان بودند. که از این تعداد ۲۹۸ نفر به پرسشنامه‌ها بطور کامل پاسخ دادند.

روش اجرای پژوهش

برای جمع‌آوری اطلاعات، پس از موافقت مدیریت باشگاه شرکت کنندگان انتخاب شدند و بعد از شرکت در چند دوره تمرینات، نخست هدف از انجام تحقیق برای ورزشکاران بیان شد. سپس سوالات پرسش‌نامه در اختیار آنها قرار گرفت برای جلوگیری از خستگی ناشی از تعداد بالای سوالات در چند جلسه پرسشنامه‌ها توزیع گردید و از آنها خواسته شد پرسشنامه‌های تحقیق را

با دقت تکمیل کنند و سوالی را تا حد امکان بی‌جواب نگذارند و به منظور رعایت اخلاق پژوهشی حفظ حقوق شرکت کنندگان، به آنها خاطر نشان گردید اطلاعات درخواستی در این پژوهش بصورت محرمانه می باشد.

ابزار اندازه گیری

در این پژوهش، از سه پرسشنامه بعنوان ابزار پژوهش استفاده شد.

۱. پرسشنامه رفتار کنترلی مربی ۳ (CCBS): این پرسشنامه میزان ادراک ورزشکاران از رفتارهای کنترلی مربی با استفاده از مقیاس پانزده سوالی (بارثولومو و همکاران، ۲۰۱۰)، مورد سنجش قرار می دهد. این مقیاس، رفتار کنترلی مربی را در چهار بعد؛ پاداش، ملاحظات مشروط منفی، تهدید، کنترل شخصی بیش از اندازه را بر اساس مقیاس ۷ ارزشی لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۷ (کاملاً موافقم) را می‌سنجد. بالاترین امتیاز برای کنترل شدید ۱۰۵ و پایین ترین آن ۱۵ امتیاز می باشد. روایی سازه این پرسشنامه توسط ارباب و همکاران (۱۳۹۸) با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی مورد تایید قرار گرفت و پایایی پرسشنامه توسط محقق بررسی و مکفی ارزیابی شده است. شاخص برازندگی ($RMSEA=0/053$ ، $NFI=0/911$ ، $CFI=0/965$ ، $CMIN/DF=1/072$ ، $TLI=0/946$)، همچنین همسانی درونی پرسشنامه رفتار کنترلی مربی با استفاده از ضریب آلفای کربناخ برای کل ابزار (۰/۹۱۸) می باشد و ضرایب همسانی درونی ابعاد مختلف پرسشنامه برای مولفه پاداش ۰/۸۹۷، ملاحظات مشروط منفی ۰/۸۴۳، تهدید ۰/۷۷۹، کنترل شخصی بیش از اندازه ۰/۷۳۱ بدست آمده است.

۲. پرسشنامه استحکام ذهنی ورزشی^۴ (SMTQ): این پرسشنامه توسط گلبی و شیرد (۲۰۰۹) طراحی شده است. دارای سه مؤلفه اطمینان، ثبات و کنترل می باشد و بر اساس مقیاس ۴ درجه ای لیکرت از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۴ (کاملاً موافق) تنظیم شده است. شامل ۱۴ سوال است که ۶ سوال آن اطمینان، ۴ سوال عامل ثبات و ۴ سوال دیگر عامل کنترل را می‌سنجد. روایی سازه پرسشنامه (SMTQ) توسط کاشانی و همکاران (۱۳۹۲) با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی، روایی واگرا مورد تایید قرار گرفت. پایایی زمانی و همسانی درونی پرسشنامه نیز توسط محقق بررسی و مقدار مکفی ارزیابی گردید. شاخص برازندگی ($RMSEA=0/06$ ، $CFI=0/94$ ، $TLI=0/92$)، همسانی درونی برای مولفه اطمینان ۰/۷۶، ثبات ۰/۷۸ و کل پرسشنامه ۰/۷۶ بدست آمده است و پایایی زمانی برای اطمینان ۰/۷۴، ثبات ۰/۸۲، کنترل ۰/۷۴ و کل پرسشنامه ۰/۸۳ گزارش شده است.

نحوه امتیاز دهی از ۱- کاملاً مخالف، ۲- مخالف، ۳- موافق، ۴- کاملاً موافق می باشد. سوالات ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ دارای پاسخ معکوس می باشد.

۳. مقیاس موفقیت ورزشی: از مقیاس موفقیت ورزشی^۵ (اس.اس.اس): برای سنجش پیشرفت ورزشی (واعظ موسوی و موسوی، ۲۰۱۵) استفاده شد. که شامل ۳۰ سوال است که موفقیت ورزشی را در شش بعد: اجرای روان، توجه، تکنیک، حساسیت به خطا، تعهد و پیشرفت بر اساس مقیاس لیکرت به صورت شش گزینه ای از یک (کاملاً مخالفم) تا شش (کاملاً موافقم) را می‌سنجد. روایی صوری و محتوایی آزمون مورد تایید متخصصان قرار گرفته است. نسبت روایی محتوای پرسشنامه ۰/۹۱ و شاخص روایی محتوا ۰/۸۹ به دست آمده که نشانه مکفی بودن روایی ایرانی موفقیت ورزشی می باشد. ضریب پایایی و همسانی درونی مقیاس موفقیت ورزشی از طریق آلفای کرونباخ و بازآزمایی نیز محاسبه شده است. ضریب پایایی ۰/۸۹ و همسانی درونی ۰/۸۲ بدست آمده است.

نمره گذاری مقیاس موفقیت ورزشی هر سوال حداقل یک امتیاز (کاملاً مخالفم) تا شش امتیاز (کاملاً موافقم) می باشد. که اجرای روان ۳۰ امتیاز، توجه ۳۰ امتیاز، تعهد ۳۰ امتیاز، تکنیک ۲۴ امتیاز، پیشرفت ۳۰ امتیاز، حساسیت به خطا ۳۰ امتیاز که نمره کل موفقیت ورزشی ۱۷۴ امتیاز می باشد به دلیل حذف سؤال ۱۴ در نمره گذاری قید نشده است.

تحلیل آماری

اطلاعات جمع آوری شده در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی ارائه شده است. در بخش آمار توصیفی با استفاده از شاخص های گرایش به مرکز نظیر میانگین، میانه، نما و شاخص های پراکندگی مانند انحراف معیار، واریانس، دامنه تغییرات نمرات و شاخص های کجی و کشیدگی متغیرهای پژوهش با استفاده از نرم افزار Spss نسخه ۲۴ به توصیف اطلاعات می پردازیم در بخش آمار استنباطی به منظور آزمون مدل مفهومی تحقیق از روش مدل یابی معادلات ساختاری با رویکرد مبتنی بر واریانس و از نرم افزار Smart pls استفاده شده است.

نتایج

توصیف یافته های مربوط به متغیرهای جمعیت شناختی آزمودنی ها:

جدول ۱، توزیع فراوانی سن بانوان ورزشکار کاراته مورد مطالعه

سن	فراوانی	درصد
۱۵ سال	۹۶	۳۲/۲
۱۶ سال	۸۹	۲۹/۹
۱۷ سال	۵۳	۱۷/۸
۱۸ سال	۳۵	۱۱/۷
۱۹ سال	۲۵	۸/۴
کل	۲۹۸	۱۰۰

طبق جدول ۱، بیشتر ورزشکاران (۳۲/۲ درصد) دارای سن ۱۵ سال و کمترین آنها (۸/۴ درصد) ۱۹ سال سن داشتند. میانگین سنی بانوان ورزشکار کاراته ۱۶/۴۴ سال و انحراف معیار آن ۲/۸۸ بوده است.

جدول ۲، توزیع فراوانی مدت فعالیت بانوان ورزشکار مورد مطالعه در رشته کاراته

مدت فعالیت	فراوانی	درصد
۲ تا ۵ سال	۱۹۴	۶۵/۱
۶ تا ۱۰ سال	۹۴	۳۱/۵
۱۱ تا ۱۵ سال	۱۰	۳/۴
کل	۲۹۸	۱۰۰

براساس اطلاعات جدول ۲، ۶۵/۱ درصد ورزشکاران بین ۲ تا ۵ سال، ۳۱/۵ درصد بین ۶ تا ۱۰ سال و ۳/۴ درصد بین ۱۱ تا ۱۵ سال سابقه فعالیت در رشته کاراته داشتند. ضمناً ۱۰۰ درصد ورزشکاران مورد مطالعه مجرد بودند.

جدول ۳- توزیع فراوانی مقام قهرمانی کسب شده در رشته کاراته

مقام قهرمانی	فراوانی	درصد
بلی	۸۶	۲۸/۹
خیر	۲۱۲	۷۱/۱
کل	۲۹۸	۱۰۰

همانگونه که در جدول ۳، آمده است، تنها ۲۸/۹ درصد بانوان ورزشکار مورد مطالعه دارای سابقه قهرمانی در رشته کاراته بودند

توصیف یافته های مربوط به متغیرهای پژوهش

در جدول ۴، میانگین، انحراف معیار و شاخص های کجی و کشیدگی متغیرهای پژوهش آمده است.

جدول ۴، میانگین، انحراف معیار و سایر شاخص های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	میان	نما	کمترین نمره	بیشترین نمره	کجی	کشیدگی
پیشرفت ورزشی	۱۴۹/۸۵	۱۷/۲۸۶	۱۵۳	۱۷۴	۸۷	۱۷۴	-۰/۷۷۲	۰/۴۶۱
اجرای روان	۲۵/۶۵	۳/۱۵۳	۲۶	۲۸	۱۵	۳۰	-۰/۷۰۹	۰/۰۸۳
توجه	۲۵/۲۷	۳/۶۱۳	۲۶	۲۶	۱۲	۳۰	-۰/۸۳۵	۰/۷۰۰
تکنیک	۲۰/۶۷	۲/۷۲	۲۱	۲۴	۱۲	۲۴	-۰/۷۲۰	۰/۰۳۳
حساسیت به خطا	۲۵/۴۳	۳/۵۲۳	۲۶	۲۸	۱۳	۳۰	۱/۰۶۱	-۰/۸۹۲
تعهد	۲۷/۰۳	۳/۰۱۴	۲۸	۳۰	۱۵	۳۰	-۱/۰۱۵	۰/۴۲۵
پیشرفت	۲۵/۸۲	۳/۷۳۳	۲۷	۳۰	۱۵	۳۰	-۰/۹۳۷	۰/۶۱۹
رفتار کنترلی مربی	۳۵/۴۲۹	۱۸/۷۷۳	۳۰	۱۵	۱۵	۸۷	۰/۷۵۱	۰/۴۷۱
پاداش	۱۱/۲۹۶	۷/۷۰	۸	۴	۴	۲۸	۰/۸۰۱	-۰/۶۷۷
ملاحظات مشروط منفی	۸/۷۶۴	۵/۶۸۴	۷	۴	۴	۲۷	۱/۳۷۹	۱/۱۶۲
تهدید	۸/۵۷۵	۴/۹۹	۷	۴	۴	۲۴	۱/۲۳۵	۰/۶۱۹
کنترل شخصی	۶/۷۹۳	۴/۱۶	۵	۳	۳	۲۱	۱/۱۲۲	۰/۶۱۹
استحکام ذهنی	۴۶/۵۸۸	۶/۳۵۸	۴۷	۵۶	۲۷	۵۶	-۰/۴۸۲	-۰/۱۶۳
اطمینان	۱۹/۹۹	۲/۹۴	۲۰	۲۴	۷	۲۴	-۰/۵۳۳	۰/۶۶۱
ثبات	۱۳/۶۸۲	۱/۸۲۵	۱۴	۱۴	۸	۱۶	-۰/۵۶۳	۰/۰۶۵
کنترل	۱۲/۹۱	۲/۷۸	۱۳	۱۶	۵	۱۶	-۰/۷۳۶	-۰/۲۲۱

شاخص های کجی و کشیدگی متغیرهای اصلی و مولفه های آن نشان می دهد که تمامی مقادیر بین ۲+ تا ۲- است. این مقادیر حاکی از آن است که متغیرهای تحقیق از توزیع نسبتاً بهنجاری برخوردار هستند.

جدول ۵، ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱- پیشرفت ورزشی	۱															
۲- اجرای روان	۰/۹۰۳**	۱														
۳- توجه	۰/۹۰۵**	۰/۷۹۶**	۱													
۴- تکنیک	۰/۸۷۸**	۰/۷۷۱**	۰/۷۵۳**	۱												
۵- حساسیت به خطا	۰/۹۲۱**	۰/۷۷۲**	۰/۸۶۲**	۰/۷۷۱**	۱											
۶- تعهد	۰/۷۲۳**	۰/۶۲۵**	۰/۵۲۳**	۰/۵۵۸**	۰/۵۷۰**	۱										
۷- پیشرفت	۰/۸۹۸**	۰/۷۶۹**	۰/۵۲۳**	۰/۷۷۸**	۰/۸۱۱**	۰/۵۴۹**	۱									
۸- رفتار کنترلی مربی	-۰/۳۱۲**	-۰/۳۱۳**	-۰/۳۱۵**	-۰/۳۴۵**	-۰/۳۳۰**	۰/۰۳۷	-۰/۳۱۵**	۱								
۹- پاداش	-۰/۲۶۲**	-۰/۲۷۳**	-۰/۲۵۳**	-۰/۲۹۰**	-۰/۲۹۲**	۰/۰۶۲	-۰/۲۵۳**	۰/۸۷۹**	۱							
۱۰- ملاحظات	-۰/۳۶۸**	-۰/۳۶۵**	-۰/۳۷۶**	-۰/۴۰۴**	-۰/۳۳۸**	-۰/۰۶۲	-۰/۳۷۶**	۰/۸۱۶**	-۰/۵۱۸**	۱						
۱۱- تهدید	-۰/۲۲۹**	-۰/۲۲۴**	-۰/۲۴۰**	-۰/۲۶۹**	-۰/۲۲۰**	۰/۰۴۰	-۰/۲۴۰**	۰/۸۳۷**	۰/۵۷۷**	-۰/۷۵۴**	۱					
۱۲- کنترل شخصی	-۰/۱۵۶**	-۰/۱۵۱**	-۰/۱۵۸**	-۰/۱۵۶**	-۰/۱۸۷**	۰/۰۸۸	-۰/۱۵۸**	۰/۷۹۷**	۰/۷۴۶**	۰/۴۷۵**	۰/۴۹۶**	۱				
۱۳- استحکام ذهنی	۰/۰۴۱	۰/۰۷۲	۰/۰۴۱	-۰/۰۵۵	-۰/۰۶۳	۰/۰۶۹	۰/۰۱۱	۰/۱۲۹*	۰/۱۱۸*	۰/۰۹۳	-۰/۱۴۱*	-۰/۰۷۴	۱			
۱۴- اطمینان	۰/۳۵۸**	۰/۳۷۸**	-۰/۳۸۵**	۰/۳۶۰**	۰/۴۰۴**	۰/۰۸۸	-۰/۳۲۸**	-۰/۳۶۳**	-۰/۳۵۱**	-۰/۲۹۹**	-۰/۲۶۷**	-۰/۲۷۱**	۰/۴۲۶**	۱		
۱۵- ثبات	-۰/۲۴۵**	-۰/۲۶۰**	-۰/۲۵۴**	-۰/۲۵۳**	-۰/۲۷۹**	-۰/۰۷۹	-۰/۲۱۶**	۰/۲۰۲**	۰/۱۸۷**	۰/۱۷۷**	۰/۱۷۶**	۰/۱۱۸*	۰/۷۲۸**	۰/۰۲۷	۱	
۱۶- کنترل	-۰/۳۵۴**	-۰/۳۷۵**	-۰/۳۴۵**	-۰/۳۳۶**	-۰/۳۹۴**	۰/۰۳۲	-۰/۲۶۴**	۰/۴۶۰**	-۰/۴۳۸**	۰/۳۵۶**	۰/۳۸۵**	۰/۳۲۹**	۰/۵۰۳**	-۰/۵۲۸**	۰/۴۵۵**	۱

* $P < 0.05$, ** $P < 0.01$

مطابق با نتایج جدول ۵، بین پیشرفت ورزشی با رفتار خودکنترلی مربی همبستگی منفی وجود دارد ($r = -0.312$, $P = 0.0001$). همچنین بین رفتار کنترلی مربی با مولفه های پیشرفت ورزشی یعنی اجرای روان، توجه، تکنیک، حساسیت به خطا و پیشرفت رابطه منفی در سطح 0.0001 مشاهده شد و تنها در مولفه تعهد پیشرفت ورزشی رابطه معنادار نبوده است. بین مولفه های رفتار کنترلی مربی شامل پاداش، ملاحظات مشروط منفی، تهدید و کنترل شخصی با متغیر پیشرفت ورزشی رابطه منفی معنادار وجود دارد. همچنین بین پیشرفت ورزشی با متغیر استحکام ذهنی رابطه معنادار مثبت مشاهده شد ($r = 0.445$, $P = 0.0001$). بین مولفه اطمینان استحکام ذهنی با پیشرفت ورزشی ($r = 0.358$, $P = 0.0001$)، بین مولفه ثبات با پیشرفت ورزشی ($r = 0.412$, $P = 0.0001$) و مولفه کنترل با پیشرفت ورزشی ($r = 0.354$, $P = 0.0001$) ارتباط مثبت معنادار وجود داشته است. بین استحکام ذهنی با مولفه های پیشرفت ورزشی (بجز تعهد) ارتباط معنادار مثبت مشاهده شد. بین مولفه اطمینان با مولفه های شش گانه پیشرفت ورزشی رابطه مثبت و همچنین بین مولفه ثبات استحکام ذهنی با مولفه های شش گانه پیشرفت ورزشی و مولفه کنترل با مولفه های پیشرفت ورزشی (غیر تعهد) رابطه مثبت معنادار مشاهده گردید ($P = 0.0001$). علاوه بر این، بین رفتار کنترلی مربی با استحکام ذهنی رابطه منفی ($r = -0.474$, $P = 0.0001$) و بین رفتار کنترلی مربی با مولفه اطمینان استحکام ذهنی رابطه منفی ($r = -0.363$, $P = 0.0001$)، با مولفه ثبات ($r = -0.374$, $P = 0.0001$) و مولفه کنترل ($r = -0.460$, $P = 0.0001$) رابطه منفی وجود داشته است. در مورد رابطه بین مولفه های رفتار کنترلی با مولفه های استحکام ذهنی نیز نتایج مشابه بدست آمد.

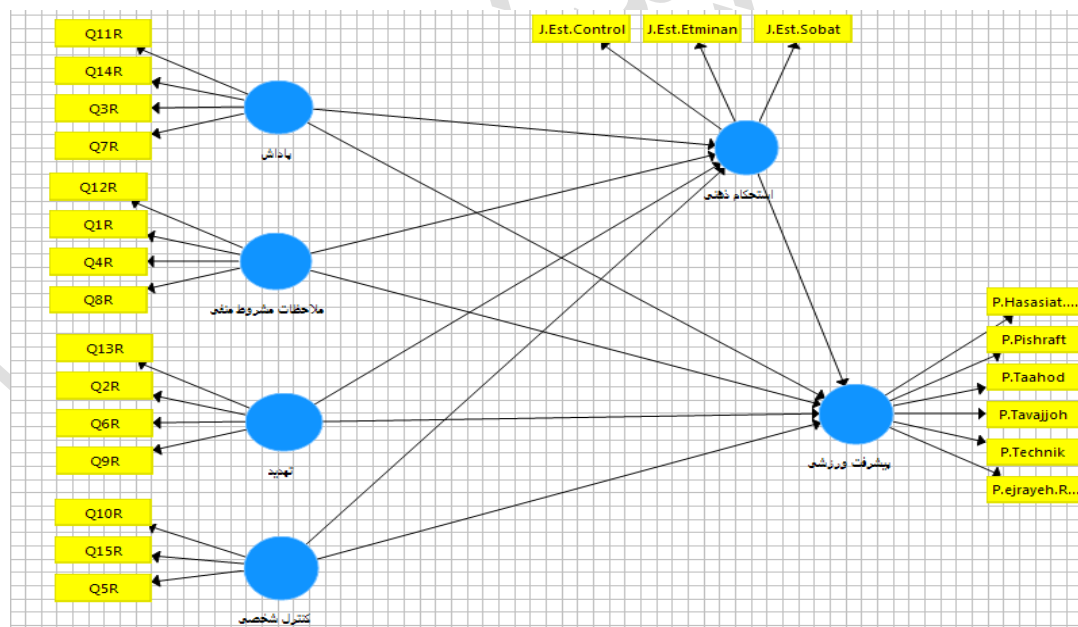
یافته های استنباطی مربوط به مدل مفروض و فرضیه ها:

ابتدا با استفاده از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف بهنجار بودن داده ها مورد بررسی قرار گرفت. در جدول ۶، نتایج آزمون Z آمده است.

جدول ۶، نتایج آزمون کلموگروف-اسمیرنوف

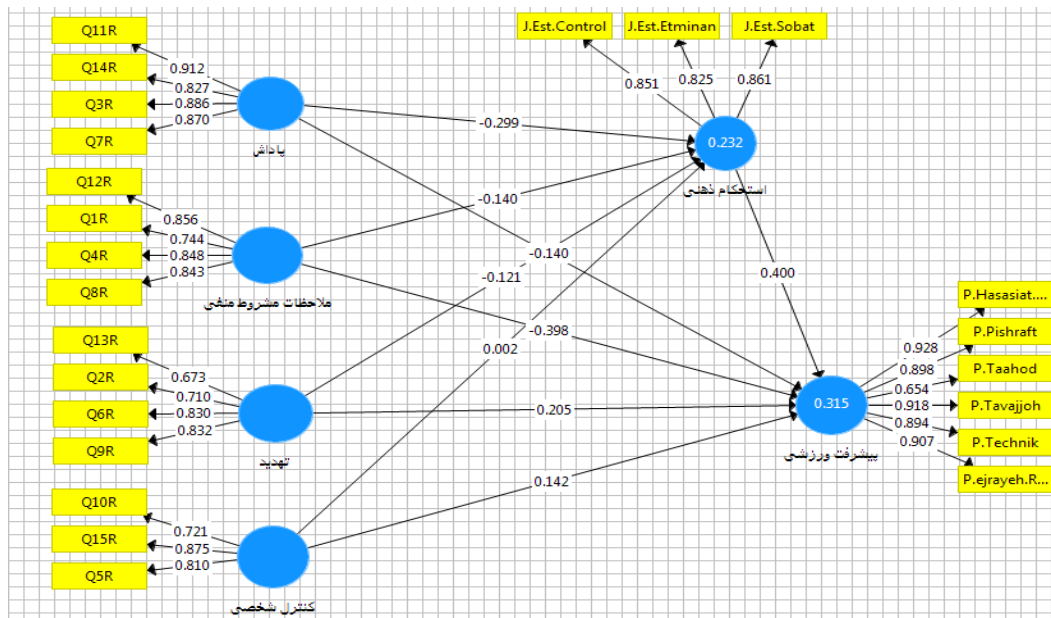
متغیرها	Z مقدار	سطح معناداری
پیشرفت ورزشی	۰/۹۸۵	۰/۰۹۵
رفتار کنترلی مربی	۰/۸۸۷	۰/۱۱۴
استحکام ذهنی	۱/۰۳	۰/۰۸۴

بر اساس نتایج جدول ۶، مقادیر Z محاسبه شده برای بهنجار بودن مقادیر متغیرهای پژوهش از لحاظ آماری معنادار نمی باشد و توزیع داده ها تقریباً طبیعی است. در این بخش با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری حداقل مجذورات جزئی (PLS-SEM) به بررسی مدل مفهومی پژوهش. و آزمون فرضیه ها پرداخته شده است در شکل ۱ مدل پیشنهادی و مفروض نشان داده شده است.

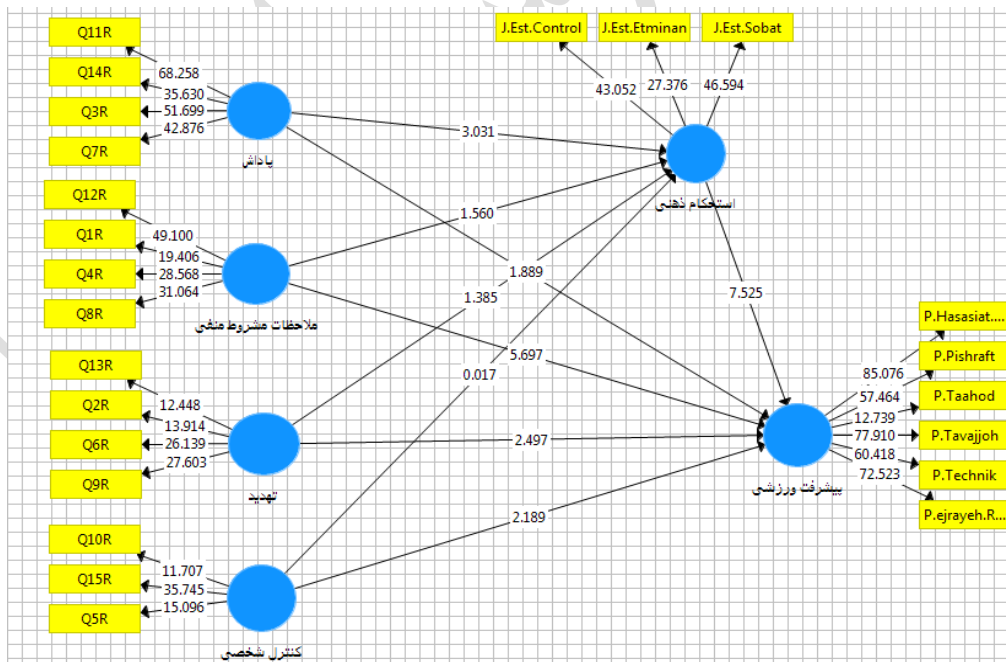
شکل ۱، مدل پیشنهادی (مفروض) پژوهش

در شکل ۲، ضرایب مسیر مدل آمده است.

شکل ۲، ضرایب مسیر مدل

در شکل ۳ مقادیر t مدل نمایش داده شده است.

شکل ۳، مقادیر t مدل

بررسی کفایت مدل :

در مدل Smart PLS جهت بررسی برازش مدل، SSE (مجموع مجذورات خطای پیش بینی) برای هر بلوک متغیر پنهان و $(1 - SSO / SSE)$ نیز شاخص اعتبار اشتراک یا CV-COM را نشان می دهد و اگر شاخص واری اعتبار اشتراک متغیرهای پنهان مثبت باشد، مدل اندازه گیری کیفیت مناسب دارد.

جدول ۷، شاخص واری اعتبار اشتراک متغیرهای پنهان

شاخص اعتبار اشتراک (Q^2) $1 - (sse/ss0)$	مجموع مجذورات خطای پیش بینی (Sse)	مجموع مجذورات مشاهده شده Sso	متغیر
	۱۱۳۶/۰۰۰	۱۱۳۶/۰۰۰	رفتار کنترلی مربی
	۱۱۳۶/۰۰۰	۱۱۳۶/۰۰۰	پاداش
	۱۱۳۶/۰۰۰	۱۱۳۶/۰۰۰	ملاحظاتمشرط منفی
	۱۱۳۶/۰۰۰	۱۱۳۶/۰۰۰	تهدید
	۸۵۲/۰۰۰	۸۵۲/۰۰۰	کنترل شخصی
۰/۱۵۰	۷۲۴/۲۳۶	۸۵۲/۰۰۰	استحکام ذهنی
۰/۲۰۵	۱۳۵۵/۴۷۶	۱۷۰۴/۰۰۰	پیشرفت ورزشی

بر اساس نتایج جدول ۷، ملاحظه می شود که شاخص واری اعتبار اشتراک متغیرهای پنهان برای تمام سازه ها مثبت است، لذا مدل تدوین شده از کفایت مناسبی برخوردار است.

جدول ۸، تبیین میزان واریانس متغیرها

میزان R^2 تعدیل شده	مقدار R^2	متغیرهای ملاک
۰/۲۲۹	۰/۲۳۲	استحکام ذهنی
۰/۳۱۱	۰/۳۱۵	پیشرفت ورزشی

بر اساس نتایج جدول ۸، مشخص شده است که مدل پیشنهادی پژوهش توانسته است توسط رفتار کنترلی مربی و مولفه های آن، ۲۳ درصد از واریانس متغیر استحکام ذهنی و ۳۱ درصد از واریانس متغیر پیشرفت ورزشی (ملاک) را تبیین نماید. با توجه به مقدار ۰/۳۱۱، شاخص متوسط برای برازش مدل در نظر گرفته می شود.

جدول ۹، اثرات مستقیم مدل

مسیر	میانگین نمونه	انحراف استاندارد	ضرایب استاندارد	مقدار t	سطح خطا
استحکام ذهنی --> پیشرفت ورزشی	۰/۴۰۰	۰/۰۵۳	۰/۴۰۰	۷/۵۲۵	۰/۰۰۰۱
رفتار کنترلی مربی --> استحکام ذهنی	-۰/۴۷۰	۰/۰۴۶	-۰/۴۷۱	۱۰/۲۸	۰/۰۰۰۱
رفتار کنترلی مربی --> پیشرفت ورزشی	-۰/۱۵۴	۰/۰۵۵	-۰/۱۵۵	۲/۸۳۳	۰/۰۰۵
تهدید --> استحکام ذهنی	-۰/۱۲۲	۰/۰۸۷	-۰/۱۲۱	۱/۳۸۵	۰/۱۶۷
تهدید --> پیشرفت ورزشی	۰/۲۰۵	۰/۰۸۲	۰/۲۰۵	۲/۴۹۷	۰/۰۱۳

۰/۱۱۹	۱/۵۶۰	-۰/۱۴۰	۰/۰۹۰	-۰/۱۴۵	ملاحظات مشروط منفی--< استحکام ذهنی
۰/۰۰۰۱	۵/۶۹۷	-۰/۳۹۸	۰/۰۷۰	-۰/۳۹۹	ملاحظات مشروط منفی--< پیشرفت ورزشی
۰/۰۰۳	۳/۰۳۱	-۰/۲۹۹	۰/۰۹۸	-۰/۲۹۴	پاداش--< استحکام ذهنی
۰/۰۵۹	۱/۸۸۹	-۰/۱۴۰	۰/۰۷۴	-۰/۱۳۸	پاداش--< پیشرفت ورزشی
۰/۹۸۷	۰/۰۱۷	-۰/۰۰۲	۰/۱۰۳	-۰/۰۰۹	کنترل شخصی--< استحکام ذهنی
۰/۰۲۹	۲/۱۸۹	۰/۱۴۲	۰/۰۶۵	۰/۱۴۴	کنترل شخصی--< پیشرفت ورزشی

بر اساس نتایج جدول ۹، رفتار کنترلی مربی دارای اثر مستقیم منفی معنادار بر پیشرفت ورزشی است ($\beta = -۰/۴۷۱$).. همچنین تاثیر تهدید بر پیشرفت ورزشی ($\beta = ۰/۲۰۵$) مثبت و ملاحظات مشروط منفی ($\beta = ۰/۳۹۸$) و کنترل شخصی ($\beta = ۰/۱۴۲$) بر پیشرفت ورزشی منفی بوده است. استحکام ذهنی دارای اثر مستقیم مثبت معنادار بر پیشرفت ورزشی است ($\beta = ۰/۴۰۰$). رفتار کنترلی مربی دارای اثر مستقیم منفی معنادار بر استحکام ذهنی است ($\beta = ۰/۴۷۱$). علاوه بر این تاثیر پاداش بر پیشرفت ورزشی منفی بوده است ($\beta = ۰/۲۹۹$).

جدول ۱۰، اثرات غیر مستقیم مدل

مسیر	میانگین نمونه	انحراف استاندارد	ضرایب استاندارد	مقدار t	سطح خطا
رفتار کنترلی مربی--< استحکام ذهنی--< پیشرفت ورزشی	-۰/۱۹۵	۰/۰۳۷	۰/۱۹۴	۵/۱۹۹	۰/۰۰۰۱
تهدید--< استحکام ذهنی--< پیشرفت ورزشی	-۰/۰۴۸	۰/۰۳۵	۰/۰۴۸	۱/۳۶۸	۰/۱۷۲
ملاحظات مشروط منفی--< استحکام ذهنی--< پیشرفت ورزشی	-۰/۰۵۹	۰/۰۳۸	-۰/۰۵۶	۱/۴۶۸	۰/۱۴۳
پاداش--< استحکام ذهنی--< پیشرفت ورزشی	-۰/۱۱۷	۰/۰۴۳	۰/۱۱۹	۲/۷۷۳	۰/۰۰۶
کنترل شخصی--< استحکام ذهنی--< پیشرفت ورزشی	۰/۰۰۴	۰/۰۴۲	۰/۰۰۱	۰/۰۱۷	۰/۹۸۷

با توجه به نتایج جدول ۱۰، رفتار کنترلی مربی با میانجیگری استحکام ذهنی دارای اثر غیرمستقیم منفی معنادار بر روی پیشرفت ورزشی است ($\beta = -۰/۱۹۴$). همچنین مولفه پاداش رفتار کنترلی مربی، با میانجیگری استحکام ذهنی، تاثیر غیرمستقیم منفی معنادار بر پیشرفت ورزشی ورزشکار داشته است ($\beta = ۰/۱۱۹$). متغیرهای تهدید، ملاحظات منفی مشروط و کنترل شخصی مربی اثر غیرمستقیم معنادار بر پیشرفت ورزشی نداشتند.

جدول ۱۱، اثرات کل مدل

مسیر	میانگین نمونه	انحراف استاندارد	ضرایب استاندارد	مقدار t	سطح خطا
استحکام ذهنی--< پیشرفت ورزشی	۰/۴۰۰	۰/۰۵۳	۰/۴۰۰	۷/۵۲۵	۰/۰۰۰۱
رفتار کنترلی مربی--< استحکام ذهنی	۰/۴۷۰	۰/۰۴۶	-۰/۴۷۱	۱۰/۲۸	۰/۰۰۰۱
رفتار کنترلی مربی--< پیشرفت ورزشی	-۰/۳۴۹	۰/۰۴۹	-۰/۳۵۰	۷/۱۹۰	۰/۰۰۰۱

۰/۱۶۷	۱/۳۸۵	-۰/۱۲۱	۰/۰۸۷	-۰/۱۲۲	تهدید--< استحکام ذهنی
۰/۰۵۹	۱/۸۹۰	۰/۱۵۷	۰/۰۸۳	۰/۱۵۷	تهدید--< پیشرفت ورزشی
۰/۱۱۹	۱/۵۶۰	-۰/۱۴۰	۰/۰۹۰	-۰/۱۴۵	ملاحظات مشروط منفی--< استحکام ذهنی
۰/۰۰۰۱	۶/۲۱۹	-۰/۴۵۴	۰/۰۷۳	-۰/۴۵۸	ملاحظات مشروط منفی--< پیشرفت ورزشی
۰/۰۰۳	۳/۰۳۱	-۰/۲۹۹	۰/۰۹۸	-۰/۲۹۴	پاداش--< استحکام ذهنی
۰/۰۰۱	۳/۲۴۰	-۰/۲۶۰	۰/۰۸۰	-۰/۲۵۶	پاداش--< پیشرفت ورزشی
۰/۹۸۷	۰/۰۱۷	-۰/۰۰۲	۰/۱۰۳	-۰/۰۰۹	کنترل شخصی--< استحکام ذهنی
۰/۰۴۹	۱/۹۷۵	۰/۱۴۳	۰/۰۷۲	۰/۱۴۰	کنترل شخصی--< پیشرفت ورزشی

رفتار کنترلی مربی دارای اثرات کل معنادار منفی بر پیشرفت ورزشی است ($\beta = -0/350$). متغیرهای ملاحظات مشروط منفی ($\beta = -0/454$) و پاداش ($\beta = -0/260$) اثر کل منفی و کنترل شخصی ($\beta = 0/143$) اثر کل مثبت معنادار بر پیشرفت ورزشی در بانوان کاراته کا داشتند. تهدید تأثیری بر پیشرفت ورزشی نداشته است. استحکام ذهنی اثر مثبت بر پیشرفت ورزشی ورزشکاران داشته است ($\beta = 0/400$). علاوه بر این، رفتار کنترلی مربی ($\beta = -0/471$) و پاداش ($\beta = -0/299$) اثر کل منفی معنادار بر استحکام ذهنی ورزشکاران داشتند.

بحث و نتیجه گیری:

این پژوهش به منظور تعیین مدل روابط ساختاری رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی و پیشرفت ورزشی در بانوان کاراته کا انجام شد. بر اساس نتایج بدست آمده مشخص شده است که مدل پیشنهادی پژوهش توانسته است توسط رفتار کنترلی مربی و مولفه های آن، ۲۳ درصد از واریانس متغیر استحکام ذهنی و ۳۱ درصد از واریانس متغیر پیشرفت ورزشی (ملاک) را تبیین نماید. با توجه به نتایج پژوهش مدل از برازش مناسبی برخوردار می باشد.

بر اساس نتایج بدست آمده بین رفتار کنترلی مربی با پیشرفت ورزشی بانوان کاراته کا رابطه منفی وجود دارد و رفتار کنترلی مربی دارای اثر مستقیم منفی معنادار بر پیشرفت ورزشی است. بدین معنا که با افزایش رفتار کنترلی مربی، پیشرفت ورزشی کاهش می یابد. یافته پژوهش حاضر با بسیاری از تحقیقات از جمله نتایج گولد و همکاران (۱۹۹۹)، سوتریادو (۲۰۰۹)، اولیور، هاردی و مارکلند (۲۰۱۰)، جرشون، جرشگون و اکلوند (۲۰۱۱)، ویکر و همکاران (۲۰۱۲)، حسینی (۱۳۹۲) و پرینز و همکاران (۲۰۱۳) همسو می باشد. بی تردید راز موفقیت تیم های ورزشی موفق، مربیگری مؤثر و فعال است. بنابراین یکی از عوامل تأثیرگذار بر ورزشکاران رفتار مربی است. در همین زمینه مربیان باید اطلاعات کافی در مورد نحوه برخورد صحیح با ورزشکاران خود داشته باشند (۱). رفتار مربی با ورزشکاران خود از ضروری ترین مواردی است که مربیان باید در نظر داشته باشند. همچنین ماهیت این ارتباط تعیین کننده رفتار، بازخورد و عملکرد ورزشکار است. با توجه به اینکه رفتار ناشی از شکست تأثیرات نامطلوبی بر رفتار ورزشکار میگذارد، در این میان نقش مربی در شناسایی آن اهمیت بسزایی دارد. یک مربی به شیوه های گوناگون می تواند برخورد صحیح با رفتار ورزشکاران خود داشته باشد که این نوع رفتار موجب افزایش عملکرد ورزشی می شود. همچنین می توان گفت رفتار مناسب از سوی مربیان، زمینه و فرصت های لازم را برای بروز خلاقیت و نوآوری در بازیکنان ایجاد میکند. هرچه مربیان از رفتارهای مثبت در ارائه بازخورد و آموزش به ورزشکاران خود استفاده کنند، ورزشکاران در انجام اصول آموزشی و تمرینات ارائه شده از سوی مربی و به کارگیری آنها در طول بازی را افزایش می دهد و در نهایت عملکرد کلی ورزشکار در ابعاد فردی و تیمی ارتقا می یابد (۳۴). از آن جا که این عامل از دید صاحب نظران بیشترین

اثر را بر پیشرفت ورزشی دارد، لذا استفاده از مربیان ورزشی نخبه در این سطح و همچنین ارزیابی رفتار مربیان در عملکرد ورزشکاران و طبقه بندی آنها جهت ایجاد انگیزه بیش از پیش احساس می گردد.

نتایج حاکی آن است بین رفتار کنترلی مربی و استحکام ذهنی بانوان کاراته‌کا رابطه منفی وجود دارد و رفتار کنترلی مربی دارای اثر مستقیم منفی معنادار بر استحکام ذهنی است. بدین معنا که با افزایش رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی ورزشکار کاهش می یابد. محقق، تحقیقی که ارتباط رفتار کنترلی مربی و استحکام ذهنی را بررسی کند نیافت اما مرادی و همکاران (۱۳۹۸)، در پژوهشی نحوه ارتباط مربی را از عوامل مهم در رشد استحکام ذهنی ورزشکاران دانستند (۳۳). استحکام ذهنی نشانه اعتماد شخص به توانایی خود برای مقابله با شرایط گوناگون است حس استقلال را افزایش می دهد و باعث پیشرفت و بهبود عملکرد می شود (۳۵). این سازو کارها نیز به سهم خود احتمال موفقیت ورزشی را در ورزشکار افزایش می دهند. استحکام ذهنی چون سپری در مقابل استرس در موقعیتهای متفاوت عمل می کند (۳۶). همچنین توانایی و مهارت مقابله با استرس ورزشی بر اثر استحکام ذهنی به ورزشکار این امکان را می دهد که با استرس کمتر و آرامش بیشتر از توانایی خود بهتر استفاده کند که باعث پیشرفت و افزایش عملکرد ورزشی می شود (۳۷). از آنجا که یکی از عوامل محیطی در رشد استحکام ذهنی ورزشکاران مربی است. پس می توان بیان کرد یکی از عناصر کلیدی در هر مکان ورزشی ارتباط بین مربی و بازیکنان است. مربی و بازیکنان کاملاً با یکدیگر در تعامل هستند و بیشتر این مسیر ارتباطی را مربی فراهم می سازد مربیان باید محیطی را فراهم سازند که در آن شاگردان رشد کنند و با انگیزش برای دستیابی به اهداف مورد دلخواه موفق شوند. گوکیاردی، گوردن و دیموک (۲۰۰۸)، نقش مربیان را در توسعه استحکام ذهنی از دیدگاه مربیان نخبه فوتبال استرالیا بررسی کردند. به نظر مربیان پنج مقوله در توسعه و منع استحکام ذهنی دارد که چهار مورد، ارتباط مربی با ورزشکار. فلسفه مربیگری، محیط آموزشی و راهبرد خاص به عنوان عوامل تسهیل فرایند رشد در حالی مورد آخر تاثیرات و تجارب منفی به عنوان عاملی که مانع این فرایند می شود. (۳۴). شواهدی حاکی از آن است که استحکام ذهنی با سطوح بالای موفقیت ورزشی (شرد، ۲۰۱۲)، موثرتر و بهتر عمل کردن در شرایط مسابقه (کیسلر، پولمن و نیکولز، ۲۰۰۹) و استقامت و پایداری بیشتر در برابر درد و سختی (کراست و کلاف، ۲۰۰۵) مرتبط است. از آنجا که برقراری ارتباط مناسب از سوی مربیان با ورزشکاران یک اقدام ضروری و غیر قابل اجتناب برای ایجاد تاثیرات مثبت در فعالیت های مربوط به یادگیری، پیشرفت و موفقیت در فعالیت های ورزشی است (۳۸). مربیان با آگاهی از رفتار منفی و کنترل شده بیش از اندازه که باعث کاهش در رشد استحکام ذهنی ورزشکار و در نهایت کاهش پیشرفت و عملکرد ورزشی می شود سع رفتارها مربیانی که از دیدگاه ورزشکاران نسبت به خودشان آگاهی دارند در مربیگری موفقتر و دستاوردهای بهتری خواهند داشت.

نتایج نشان داد بین استحکام ذهنی با پیشرفت ورزشی بانوان کاراته‌کا رابطه مثبت وجود دارد و استحکام ذهنی دارای اثر مستقیم مثبت معنادار بر پیشرفت ورزشی است یعنی با افزایش استحکام ذهنی ورزشکار، پیشرفت ورزشی وی نیز افزایش پیدا می کند. نتایج پژوهش حاضر، بامطالعات بسیاری از پژوهش ها از جمله حسن پور و همکاران (۱۳۹۵)، رینر و همکاران (۲۰۱۴)، نیولند و همکاران (۲۰۱۳)، قاسمی و همکاران (۲۰۱۲)، گری خان و همکاران (۲۰۰۷) و تریسی و همکاران (۲۰۰۶)، مبنی بر ارتباط و قابلیت تبیین و پیش بینی پیشرفت ورزشی کاراته‌کاها به وسیله عوامل استحکام ذهنی همراستا می باشد. این پژوهشگران در توجیه و تبیین این یافته ها چنین اظهار کردند که ورزشکاران با استحکام ذهنی از طریق احساس تعهد خود نسبت به عملکرد و وظایف ورزشی، احساس تسلط و کنترل بر اوضاع و شرایط ناگوار مسابقه و باور به توانایی های خود برای غلبه بر این شرایط و استرس، احتمال موفقیت ورزشی خود را افزایش میدهند. پس می توان بیان کرد ورزشکار با استحکام ذهنی بالا برای موفقیت تلاش می کند و عملکرد خود را بر اساس استانداردهای بالا ارزیابی می کند و تحت تأثیر

موقعیت پرفشار قرار نمی گیرند و در برابر شکست مقاوم هستند و با اعتماد به نفس بالا کنترل محیط رقابتی را در دست می گیرند و از مهارت های ذهنی بهتر استفاده می کند. معیارهای شخصی و استانداردهای بالا اثر انگیزشی بیشتری در ورزشکار ایجاد می کند تا با تکیه بر ظرفیتهای خود باعث ایجاد احساس پیشرفت و رسیدن به پیامدهای مطلوب شود که این امر موجب می گردد تا فرد محدودیتهای و موانع را بپذیرد و برای رسیدن به موفقیت تلاش کند.

با توجه به نتایج، بین رفتار کنترلی مربی و پیشرفت ورزشی با میانجیگری استحکام ذهنی در بانوان کاراته‌کا رابطه منفی وجود دارد. رفتار کنترلی مربی با میانجیگری استحکام ذهنی دارای اثر غیرمستقیم منفی معنادار بر روی پیشرفت ورزشی است. بدین معنا که با افزایش رفتار کنترلی مربی، استحکام ذهنی کاهش یافته و سبب کاهش پیشرفت ورزشی در ورزشکاران شده است. نتایج پژوهش حاضر با نتایج قاسمی و همکاران (۲۰۱۲) همراستا می باشد اما با نتایج تحقیقات گوکیاردی و همکاران (۲۰۱۷) که نشان دادند که رفتار کنترلی مربی با تجارب زندگی و یادگیری ارتباط معکوس داشتند و استحکام ذهنی اثر روش رفتار کنترلی مربی را بر یادگیری تعدیل می کند همسو نمی باشد. نتایج نشان داد که استحکام ذهنی به تنهایی نقش مهمی را در بالاترین سطح از موفقیت ورزشی ایفاء نمی کند و ممکن است عوامل دیگری برای موفقیت وجود داشته باشد. قاسمی و همکاران (۲۰۱۲) رفتار مربی را به عنوان عاملی مهم بر پیشرفت و عملکرد ورزشی دانستند (۳۸). جووت (۲۰۰۵)، ارتباط مربی و ورزشکار را اساس و شالوده فرآیند مربیگری معرفی کرد. وی بیان کرد ماهیت این ارتباط، تعیین کنند ه انگیزش، رضایت، اعتماد به نفس و عملکرد ورزشکار است (۳۹). بنابراین با توجه دیدگاه جووت، اینکه ارائه رفتارهای منفی از سوی مربی باعث کاهش انگیزش موفقیت و پیشرفت بازیکن می شود. زمانیکه ارتباط مربی با ورزشکار بر اساس احترام و صمیمیت باشد و رفتارهای ارائه شده از سوی مربی فرصت مشارکت و خلاقیت را برای بازیکن فراهم نماید، این موضوع درک و نگرشی را برای ورزشکار به همراه دارد که باعث افزایش انگیزش موفقیت و به تبع آن در پیشرفت ورزشی و عملکرد او تاثیر گذار می باشد (۴۰). بنابراین پیشنهاد می شود مربیان از رفتارهای کنترلی منفی نسبت به ورزشکاران خود استفاده نکنند. تعامل مربیان و ورزشکاران همیشه به عنوان عاملی تعیین کننده در عملکرد ورزشی مورد توجه بوده است (۳) زیرا رفتارهای مربی می تواند بر ادراک، انگیزه، نگرشها و رفتارهای ورزشکاران به طور مستقیم یا غیر مستقیم تأثیر بگذارد (۴) که همه از عوامل موثر بر پیشرفت ورزشی می باشد.

با توجه به نتایج این پژوهش، مربیان با رفتارهای مثبت خود نه تنها باعث پیشرفت ورزشی و افزایش عملکرد ورزشکاران خود می شوند به رشد استحکام ذهنی در ورزشکاران که یکی از عوامل روانشناختی در پیشرفت و موفقیت ورزشکاران است کمک می کند بنابراین لازم است مربیان ورزشی با رفتارهایی که از دیدگاه ورزشکاران، رفتارهای مثبت و یا منفی تلقی میشوند، آشنا شده و از تأثیر رفتار خود بر عملکرد ورزشکاران مطلع شوند. براین اساس برنامه ریزی به منظور توسعه آگاهی مربیان از رفتارهای مربیگری و اطلاع از اثراتی که مربی می تواند بر عملکرد و موفقیت ورزشکاران داشته باشد، ضروری به نظر میرسد. بنابراین پیشنهاد می شود مربیان شناخت کاملی از پیامدهای حاصل از رفتارهای مثبت و آثار آن بر پیشرفت و عملکرد ورزشکاران داشته باشند.

پی نوشت ها:

1. mental toughness
2. Bartholomew
3. Controlling Coach Behaviors Scale (CCBS)

4. Sport Mental Toughness questioner
5. Sport Success Scale (SSS)

منابع:

1. Jackson R, Palmer R. Athletic Management Guide, Translated by: Abbas Ali Gayane. (2003). (In Persian).
2. Mousavi A, Vaez Mousavi M. K. Introducing the Sport Success Scale (SSS). *Motor Behavior*, (2015). 7(19), 42-123. (In Persian).
3. Dunn, J. G. An investigation of multidimensional worry disposition in high contact sport. *Psychology of Sport and Exercise Journal*. (2003). 4, 265-282.
4. Bahramizade H, Besharat MA. The impact of style of coping with stress on sport achievement. *Proce Soc Behav Sci*. 2010; 5: 64-769.
5. Balzade A. R, Tejari F, Kamkari K. Standardization of Coach and athlete Relationship Questionnaire (CART-Q). *Olympic Quarterly*. (1390). 3 (55), 119-31. (in Persian)
6. Goodarzi Mahmood, Ahmadi Sayed Abdul Hamid. *Topics in Coaching Psychology*. First Edition. Tehran. Noor Research and Publishing Institute. (1380). Pp. 10-7. (In Persian).
7. Mageau, G. A, Vallerand, R. J. The coach-athlete relationship: A motivational model. *Journal of sports science*, (2003). 21(11), 883-904.
8. Serpa, S. Relationship coach athlete: outstanding trends in European research *Motricidade humana*. *Portugese journal of human performance Studies*, (1399). 12 (1): 7-19.
9. Kavussanu M, Boardley I. D, Jutkiewicz N, Vincent S, and Ring C. Coaching Efficacy and Coaching Effectiveness: examining their predictors and comparing coaches' and athletes' reports. *The Sport Psychologist*(2008)., pp: 383-404
10. Malete L, Sullivan P. Sources of coaching efficacy in coaches in Botswana, *International Journal of Coaching Science*. (2009). Vol 3, No 1, pp: 17-2.
11. Hays, K., Maynard, I., Thomas, O., & Bawden, M. Sources and types of confidence identified by world class sport performers. *Journal of applied sport psychology*, 2007, 19 (4), 434-456. DOI: 10.1080/10413200701599173.
12. Garity, B., Murray, MA. Athletes' experiences of psychological effects of poor coaching. *Psychology of Sport and Exercise*, 2011. 12, 213-221. DOI: 10.1016/j.psychsport.(2010).11.004.
13. Horn T.S. Coaching effectiveness in the sport domain, In T.S. Horn (Ed). *Advances in sport psychology*, Champaign, IL: Human kinetics, (2008). pp: 309-3
14. Duda, J., Balaguer, I., Jowett, S., Lavallee, D. Coach- created motivational climate. *Social psychology in sport*, (2007). 117-13.
15. Bartholomew, K., Ntoumanis, N., Thøgersen-Ntoumani, C. The controlling interpersonal style in a coaching context: Development and initial validation of a psychometric scale. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, (2010). 32, 193-121.
16. Gould, D., Guinan, D., Greenleaf, C., Medbery, R. & Peterson, K. "Factors influencing Olympic performance: perception of athletes and coaches from more and less successful teams". *The Sport Psychologist*. (1999). 13, 371-394
17. Sotiriadou, K., and Shilbury, D. "Australian Elite Athlete Development: An Organizational Perspective". *Sport Management Review*. (2009). Vol: 12. P. 137-148.

18. Oliver E J, Hardy J, Markland D. Identifying important practice Behavior for the development of high-level youth athletes: Exploring the perspectives of elite coaches. *Journal of Psychology of Sport and Exercise*. (2010) .11: 433-443
19. Gershgoren, L., Tenenbaum. Gershon, Gershgoren. Aaron, Eklund. Robert C. the effect of parental feedback on young athletes perceived motivational climate, goal involvement, goal orientation, and performance, *journal of Psychology of Sport and Exercise* (2011).
20. Wicker, P., Hallmann, K., Breuer, C., Feiler, S. "The value of Olympic success and the intangible effects of sport events a contingent valuation approach in Germany". *European Sport Management Quarterly*, (2012). 12(4), pp. 337 –355.
21. Norouzi S H, Fathi RI. The Relationship between the Perceptions of Coaching Leadership Behaviors and the Goals of Promoting the Satisfaction of Iranian Elite Basketball Players. *Sport Management Studies*. . (1392). No. 18, pp. 143- 158. (In Persian).
22. Prinz, J., von Hanau, T. "Estimating the indicators of national sporting success". *Sport Management Review*, (2013). 15(2), pp. 200–210.
23. Monsef A, Shabani bahar G, Erfani N. Goodarzi M. Application of path analysis model in explaining Indicators that have influence on success of sports teams in international events. *Applied Research of Sport Management*. (2015). Vol.3, No.3. (In Persian).
24. Kaisa K, Vello H. Controlling Coaching Behavior, Psychoogical Need Thwarting, Motivaion and Results of the Volleyball Comptitions .*Acta Kinesiologiae Universitatis Tartuensis*. (2015). Vol. 21, pp. 51–60.
25. Adam Nicholls, A.R. Mental toughness in sort: Achievement level, gender, age, experience, and sport type differences. *Personality and Individual Differences*. (2009). 47: 73–75.
26. Jones G, Hanton S, Connaughton D. What is this thing called mental toughness? An investigation of elite sport performers. *Journal of Applied Sport Psychology*, (2002).14 :205–218.
27. Hassanpour, F., Golmohammadi, B., and Kashani, V. The relationship between mental toughness and sport success in martial arts of males and females. *Journal of Sport Psychology Studies*, (2016). 17; 97-116. (In Persian).
28. Tracey J. Devonport. Perception of the contribution of psychology to success in elite kickboxing, *Journal of Sports Science and Medicine, CSSI*, (2006). 99-107.
29. Kuan G, Roy J. Goal profiles, mental toughness and its influence on performance outcomes among Wushu athletes. *Journal of Sports Science & Medicine*, (2007). 6(CSSI-2), 28.
30. Ghasemi A., Yaghoubian A., Momeni, M. Mental toughness and success levels among elite fencers. *Advances in Environmental Biology*. (2012). 6(9), 2536-2540. (In Persian).
31. Newland, A., Newton, M., Finch, L., Harbke, C. R., & Podlog, L. Moderating variables in the relationship between mental toughness and performance in basketball. *Journal of Sport and Health Science*, (2013). 2(3), 184- 192.
32. Gucciardi D. F, Stamatis A , Ntoumanism N. Controlling Coaching and Athlete Thriving in Elite Adolescent Netballers: The Buffering Effect of Athletes' Mental Toughness. *Journal of Science and Medicine in Sport*. (2017). P, 1- 17.
33. Moradi J, Sadeghi K, Bahrami A. The Relationship between Coach Perception and Mental Strength in Athletes in the Field. *Journal of Psychology*. (1398). 23, No. 2,148- 165. (In Persian).
34. Moradi S, Zargar T. The Relationship between Coaching Behavior and Team Ethical Behavior in Premier League Team Athletes. *New Approaches to Sport Management*. Volume 3, Number.(1394). 8, pp. 61-71. (In Persian).

35. Atella, M. D. Case studies in the development of organizational hardiness: From theory to practice. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, (1999). 51(2), 125-134
36. Kobasa S. Strssful life events, Personality and healt: An inquiry into hardiness. *Journal of Personality and social psychology*. (1979). 37: 1- 11.
37. Maddi SR, Hess MJ. Personality, hardiness and success in basketball. *International Journal of Sport Psychology*, (1992). 23: 360-368.
38. Yousefi B, Ahmadi P. The Effect of Coach Non-Verbal Behavior on the Quality of Coach-Athlete Relationships in Young Athletes in Individual Fields New Approaches in Sport Management Volume 1, (1392). Number 1, pp. 19-31. (In Persian).
39. Jowett, S., Paull, G., Pensgaard. "Coach-athlete relationship" Applying sport psychology. Champaign, IL: Human Kinetics. (2005). PP: 153- 170.
40. Hajianzehaei Z, Tondnevis F. The Relationship between Coaching Behavior with Success Motivation and Team Performance of the Iranian Handball Premier League. *Journal of Research in Sport Management and Motor Behavior*. (1392). 3(6): 111-121. (In Persian).